

Pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 464:

Zákon č. 111/1998 Sb., o VŠ, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVŠ“) stávající úprava:

§ 60a

Vzdělávání v mezinárodně uznávaném kursu

(1) V rámci své vzdělávací činnosti může veřejná vysoká škola poskytovat bezplatně nebo za úplatu vzdělávání v mezinárodně uznávaném kursu orientovaném na zvýšení odbornosti studentů nebo absolventů zahraniční vysoké školy (dále jen „kurs“). Bližší podmínky kursu stanoví vnitřní předpis. Účastníci kursu s ním musí být seznámeni předem.

(2) O absolvování studia v rámci kursu vydá veřejná vysoká škola jeho účastníkům osvědčení. Úspěšným absolventům kursu může veřejná vysoká škola udělit mezinárodně uznávaný titul.

(3) Účastníci kursu nejsou studenty podle tohoto zákona.

K důvodům návrhu změny:

Navrhuje se vypustit ze znění § 60a odst. 1 věta první ZVŠ slovo „zahraniční“, neboť omezení potenciálních účastníků mezinárodně uznávaných kurzů (nejen typu LL.M. či MPA) pouze na „studenty nebo absolventy zahraniční vysoké školy“ doposud nevedlo a ani nyní nevede k rozšíření počtu takových účastníků (tj. ze zahraničí) a ani k relevantnímu nárůstu takových kurzů. Naopak toto řešení se jeví jako omezující především pro vysoké školy a fakulty, které dlouhodobě takové formy vzdělávání (obvykle za spolupráce se zahraniční partnerskou - validující - vysokou školou) organizují a mají s touto formou a obsahovou náplní vzdělávání zkušenosti. Stávající právní úprava paradoxně vysokým školám, které již mají v předmětných oblastech věcnou a odbornou dispozici, a díky tomu také (snad) již i legitimitu pro udělování mezinárodně uznávaných titulů, brání v tom, aby svou činnost v této oblasti zpřístupnily také studentům či absolventům tuzemských vysokých škol. Zákonné omezení potenciálních účastníků proto omezuje rozvoj těchto forem vzdělávání v České republice, de facto ovlivňuje renomé českých vysokých škol, které nemohou poskytovat takové vzdělávání studentům či absolventům tuzemských vysokých škol, jež pak odcházejí na zahraniční vysoké školy. To sice na jedné straně přispívá k internacionalizaci poskytovaného vzdělání, současně však nepochybně snižuje autoritu a jméno českých vysokých škol, které jsou tak stavěny do podivuhodného světla, kdy vlastním studentům/absolventům takové vzdělávání a titul poskytnout nemohou, ale pro zahraniční jsou paradoxně „kvalifikovány“. Vedle uvedeného by bylo možné poukázat i na neekonomičnost takového přístupu, kdy české vysoké školy tímto přicházejí o určité finanční zdroje, které zřejmě přínos zahraničních účastníků nenahradí.

Lze se domnívat, že odstranění tohoto omezení by podstatným způsobem otevřelo cestu k dalšímu rozvoji mezinárodně uznávaných kurzů v České republice, neboť by přispělo k větší otevřenosti přístupu ke vzdělávání osobám, které o to mají zájem, jsou vysokoškolsky vzdělány v určité oblasti a potřebují si doplnit (další) odbornost či prohloubit stávající ve

formě, která je navíc mezinárodně známá a uznávána. O prospěchu ekonomickém a také o rozšiřování goodwillu českých vysokých škol bylo hovořeno výše.